

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішення Правління ПАТ «НАСК «ОРАНТА»
«12» липня 2016 року № 58
Голова Правління
_____ Грищенко В.М.

**ДОДАТОК 2 ДО ПРАВИЛ
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ
№ 96 (нова редакція)**

**ДОДАТКОВІ УМОВИ
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ ЗІ ЗБИТКАМИ,
ПОНЕСЕНИМИ ВНАСЛІДОК ПЕРЕРВИ В ГОСПОДАРСЬКІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ**

КИЇВ 2016

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Ці Додаткові умови добровільного страхування фінансових ризиків, що пов'язані зі збитками, понесеними внаслідок перерви в господарській діяльності (далі – Додаткові умови) розроблені відповідно до вимог Цивільного кодексу України, Закону України «Про страхування» та інших законодавчих актів України і є Додатком 2 до Правил добровільного страхування фінансових ризиків № 96 (нова редакція), (далі – Правила).

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ОРАНТА» (далі – Страховик) відповідно до цих Додаткових умов укладає договори добровільного страхування фінансових ризиків, що пов'язані зі збитками, понесеними внаслідок перерви в господарській діяльності (далі – договори страхування) з юридичними та дієздатними фізичними особами (далі – Страхувальник).

Договір страхування – письмова угода між Страховиком і Страхувальником, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхове відшкодування Страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено договір страхування, на умовах, визначених у договорі страхування, а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору страхування.

Факт укладення договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

Умови страхування визначаються при укладанні договору страхування і можуть бути змінені (виключені або доповнені) за згодою сторін до настання страхового випадку за умови, що такі зміни не суперечать законодавству України.

Договір страхування може містити інші положення, що не передбачені цими Додатковими умовами, якщо такі положення відповідають цим Додатковим умовам і не суперечать законодавству України.

Вигодонабувач – юридична або дієздатна фізична особа, яка може зазнати збитків унаслідок настання страхового випадку, та призначається Страхувальником для отримання страхових відшкодувань за договором страхування.

У цих Додаткових умовах терміни та визначення вживаються у таких значеннях:

Перерва у господарській діяльності (вимушений простій) – період, коли господарська діяльність Страхувальника, що зазначена у договорі страхування, повністю або частково припинена внаслідок настання події, визнаної страховим випадком, на період до її повного

або часткового відновлення.

Господарська діяльність (виробнича діяльність) – діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність, передбачена статутом (установчими документами) Страхувальника та зазначена у договорі страхування.

Розрахунковий період – це період для якого при настанні страхового випадку повинна бути розрахована втрата прибутку, якої могло б не бути, якби підприємство продовжувало здійснювати господарську діяльність.

Франшиза – визначена умовами договору страхування частина збитку, що не відшкодовується Страховиком.

Страхова сума – визначена договором страхування грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку. Страхова сума, що зменшена на суму попередніх страхових відшкодувань, є граничною сумою виплати.

Страховий ризик – зазначена в договорі страхування подія або група подій, на випадок якої провадиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий випадок – подія, передбачена договором страхування, яка відбулася, і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику та/або Вигодонабувачу.

Страховий платіж (страхова премія) – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний сплатити Страховику згідно з умовами договору страхування.

Оренда – наймання, тимчасове користування майном, орендованим Страхувальником для здійснення господарської (виробничої) діяльності, якщо за умовами договору (договорів) оренди, найму тощо, орендні платежі підлягають оплаті орендарем незалежно від факту знищення, втрати або пошкодження орендованого майна.

Працівники Страхувальника – штатні працівники Страхувальника (робітники, службовці), які уклали трудові договори зі Страхувальником.

Податки (збори) – обов'язкові платежі, що підлягають сплаті незалежно від обсягів господарської діяльності (у т.ч. земельний податок, регіональні і місцеві збори тощо);

Кредити (інші залучені кошти) – кошти які залучаються для розвитку господарської діяльності Страхувальника, що була перервана.

Амортизаційні відрахування – це

Під додатковими витратами розуміються необхідні і доцільні витрати, зроблені Страхувальником у період перерви господарської діяльності, що безпосередньо пов'язані із настанням страхового випадку, здійснені з метою уникнення або скорочення тривалості періоду вимушеного простою в господарській діяльності на рівні, звичайному для даного періоду часу.

Під постійними витратами розуміються витрати на здійснення господарської діяльності Страхувальника не пов'язані зі зміною обсягу виробництва або реалізації товарів, робіт, послуг, які він продовжує нести у період перерви у господарській діяльності, якщо вони необхідні для її відновлення.

До інших витрат господарської діяльності (відповідно до постійних витрат) Страхувальника відносяться платежі за користування електричною і тепловою енергією, за газ, воду і телефон; постійні витрати на проведення технічних перевірок, підтримка основних засобів у робочому стані, забезпечення санітарно-гігієнічних вимог, вимог техніки безпеки, вимог пожежної безпеки й охорони тощо.

ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані зі збитками при здійсненні Страхувальником або іншою особою, визначеною Страхувальником у договорі страхування, господарської діяльності, а саме внаслідок перерви в господарській діяльності.

За цими Додатковими умовами перерва в господарській діяльності може бути визвана як внутрішніми факторами так і зовнішніми.

Під перервою в господарській діяльності (надання послуг, виконання робіт, реалізація товарів тощо) розуміється перерва в господарській діяльності, яка виникла у зв'язку з пожежею, стихійними явищами, вибухом, аварією (електро- тепло-, водо-, газо-, опалювальних та каналізаційних систем та/чи інших систем, машин та обладнання необхідних для здійснення господарської діяльності (виробничого процесу) та іншими страховими ризиками зазначеними у договорі страхування.

СТРАХОВІ РИЗИКИ ТА СТРАХОВІ ВИПАДКИ

Страховими ризиками за цими Додатковими умовами є:

Втрата прибутку за період перерви в господарській діяльності.

Під втратою прибутку розуміється - той прибуток, який Страхувальник одержав би протягом періоду перерви в господарській діяльності за рахунок випуску і реалізації продукції або надання послуг, або від продажу товарів чи від іншої господарської діяльності, якби господарська діяльність Страхувальника не була перервана страховим випадком:

У промислових підприємств – за рахунок випуску і реалізації продукції.

У підприємств сфери обслуговування – за рахунок надання послуг.

У торгових підприємств – від продажу товарів.

Якщо Страхувальником не було отримано прибутку за попередній період (рік), то на страхування не приймається відшкодування збитків внаслідок втрати прибутку від перериви господарської діяльності, якщо договором страхування не передбачено інше.

Постійні витрати за період перерви в господарській діяльності, а саме:

витрати на основну заробітну плату штатних працівників Страхувальника (винагород працівників);

витрати на платежі органам соціального страхування та інші обов'язкові платежі, пов'язані з виплатою заробітної плати працівникам Страхувальника;

витрати на обов'язкові відрахування;

витрати на плату за оренду;

витрати на податки і збори, що підлягають сплаті незалежно від обсягів господарської діяльності (у тому числі земельний податок, регіональні і місцеві збори тощо);

витрати на відсотки за кредитними договорами або за іншими залученими коштами, якщо ці

кошти залучалися для розвитку тієї господарської діяльності, що була перервана;
витрати на амортизаційні відрахування;
інші витрати підприємства.

Додаткові витрати. Додаткові витрати Страхувальника, які направлені на скорочення періоду перерви в господарській діяльності (поновлення господарської діяльності):

витрати щодо перенесення господарської діяльності в межах території страхування і їх переустаткування під виробничі операції в рамках господарської діяльності Страхувальника;

витрати, пов'язані з переведенням виробництва на інші підприємства, якщо це може забезпечити більш швидке поновлення процесу господарської діяльності;

витрати на заробітну плату та премії за понаднормову роботу, за роботу у вихідні дні, нічну зміну й інші витрати за проведення термінового ремонту;

витрати, пов'язані з невиконанням Страхувальником своїх контрактних зобов'язань внаслідок перерви у господарській діяльності;

інші витрати, пов'язані з прискореним постачанням необхідних для поновлення виробництва предметів, продукції, товарів в межах здійснення Страхувальником господарської діяльності які зазначені у договорі страхування.

За цими Додатковими умовами та договором страхування може бути передбачена компенсація Страхувальнику додаткових витрат, що пов'язані:

з перервою виробництва у господарській діяльності за місцем здійснення господарської діяльності;

з перенесення господарської діяльності та її переустаткування під виробничі операції в рамках господарської діяльності Страхувальника, або з іншими діями Страхувальника, що направлені на запобігання або зменшення розміру збитків.

Договором страхування може бути передбачено, що страховим випадком також визнаються збитки Страхувальника внаслідок перерви у господарській діяльності, спричинені затримкою в постачанні сировини та/або непередбачуваними збитками і зупинкою виробництва у іншого виробника, що є постачальником товарів або надає послуги Страхувальнику, пов'язані з його господарською діяльністю.

Договором страхування може бути передбачено страхування як за окремим ризиком, так і за групою ризиків.

Перелік страхових ризиків за кожним окремим договором страхування визначається Страхувальником та Страховиком і зазначається в договорі страхування.

Страховим випадком є передбачена п.п. 3.1, 3.2 цих Додаткових умов і договором страхування подія (або декілька подій), що відбулася (відбулися) у період дії договору страхування та на території його дії, з настанням якої (яких) виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або іншій особі.

ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

За цими Додатковими умовами до страхових випадків не відносяться і страхове відшкодування не здійснюється, якщо перерва у господарській діяльності виникла внаслідок: навмисних дій, необережності Страхувальника (його працівників, представників), або осіб, які пов'язані з ним умовами будь-яких договорів, та несуть згідно таких договорів відповідальність за збереження та дотримання відповідних умов експлуатації майна Страхувальника, яким Страхувальник володіє, користується, розпоряджається для проведення господарської діяльності;

порушення умов пожежної і охоронної безпеки, інших встановлених правил та нормативів використання і збереження майна, умов технологічних процесів, техніки безпеки, що

призвело до знищення (загибелі), пошкодження або втрати майна, що використовується для проведення господарської діяльності;

зносу, корозії, окислювання, гниття й інших природних процесів, що притаманні майну, необхідному для здійснення господарської діяльності, а також пошкодження його гризунами, комахами, цвіллю, грибок, гніздуванням;

обвалу, руйнування, пошкодження будівель, споруд або їх частин, через їх ветхість, зношення, часткове руйнування або пошкодження внаслідок тривалої експлуатації, неспроможністю Страхувальника підтримувати майно для здійснення господарської діяльності в належному стані тощо;

пошкодження вогнем не через пожежу, а внаслідок обробки майна необхідного для здійснення господарської діяльності вогнем, теплом або іншим термічним впливом з метою їхньої переробки, наприклад: для сушення, варення, прасування, копчення, жарки, гарячої обробки або плавлення металів тощо;

вогню через тління, підземного вогню (вогню вулканічного походження або пожежі на вугільній шахті чи на нафтовій свердловині), процесу ферментації, включаючи природну ферментацію речовин, промислову ферментацію, що застосовується у виробничих процесах; крадіжки або розкрадання майна Страхувальника, необхідного для здійснення господарської діяльності;

будь-якого роду військових дій, маневрів чи інших військових заходів і їх наслідків, путчів, заколотів, терористичних актів, громадянської війни, народних хвилювань, страйків, несанкціонованих зборів прямих або побічних наслідків актів тероризму, включаючи пошкодження або знищення майна від пожежі або вибуху, прямо чи побічно пов'язаних з терористичним актом.

Під «Терористичним актом (тероризмом)» розуміється дія, яка включає у себе (але не обмежуючись) застосування сили або насильства та/або загрозу застосування сили або насильства або насильства особою або групою осіб поза залежності від того, діють вони самостійно, представляють або пов'язані з будь-якою (будь-якими) організацією (організаціями) або урядом (урядами), яке здійснюється у політичних, релігійних, ідеологічних або подібних цілях, включаючи намір вплинути на будь-який уряд та/або залякування суспільства або його частини;

конфіскації, арешту, вилучення, пошкодження чи знищення майна, необхідного для здійснення господарської діяльності, внаслідок розпоряджень уповноважених органів;

прямого чи непрямого впливу ядерного вибуху, радіації чи радіоактивного забруднення, пов'язаних із будь-яким застосуванням атомної енергії і використанням радіоактивних матеріалів, хімічного забруднення.

Не відшкодовуються збитки Страхувальника, що виникли внаслідок:

зміни проекту відновлення, реконструкції пошкодженого майна Страхувальника, необхідного для здійснення господарської діяльності, планового ремонту та/або розширення (відновлення) господарської діяльності порівняно з її станом безпосередньо до початку перерви у господарській діяльності;

заборони або обмеження органами державної влади проведення відновлювальних робіт або відновлення у господарській діяльності Страхувальника;

затримок у відновленні і поновленні господарської діяльності, пов'язаних з веденням справ у суді, з'ясуванням відносин власності, володінням, орендою, найманням майна необхідного для здійснення господарської діяльності тощо.

За цими Додатковими умовами не підлягають відшкодуванню витрати:

на придбання сировини, матеріалів, напівфабрикатів, малоцінних і швидкозношуваних

предметів, продукції і товарів, палива, запчастин, тари тощо, необхідних для здійснення господарської діяльності;

на податок на додану вартість, податок на прибуток, акцизи, митні збори та інші податки, базою оподаткування яких є оборот або дохід, прибуток від господарської діяльності;

на заробітну плату працівникам-відрядникам, яка залежить від обсягу обороту або фінансового результату (крім оплати праці у розмірі посадових окладів), премій і винагород, інших видів матеріального заохочення, основою розрахунку яких є оборот або фінансовий результат господарської діяльності Страхувальника;

на послуги, що надаються сторонніми юридичними або фізичними особами (що не є працівниками Страхувальника), продовження придбання або отримання яких не є обов'язковим;

на перевезення вантажів, що відправляються Страхувальником;

таких, як операції, що не мають безпосереднього відношення до господарської діяльності Страхувальника, таким, як операції з цінними паперами, земельними ділянками або операції з вільними коштами або капіталами, а також прибуток від таких операцій;

на неустойки, штрафи, пені, які Страхувальник відповідно до укладених ним угод зобов'язаний сплачувати за невиконання або неналежне виконання своїх договірних зобов'язань, зокрема, за непостачання в строк, затримку у виготовленні товару, наданні послуг або інших зобов'язань, якщо:

таке невиконання не було безпосереднім наслідком переривання господарської діяльності Страхувальника;

вищеназвані санкції передбачені договорами, що набрали чинності після настання страхового випадку;

розмір штрафних санкцій відповідно до укладених угод був збільшений сторонами зазначених угод після настання страхового випадку;

ліцензійні й авторські винагороди, що виплачуються на основі обороту або обсягу продажів, а також винагороди винахідникам тощо.

Страховик не відшкодовує моральної шкоди, шкоди, завданої навколишньому природному середовищу.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші виключення зі страхових випадків та обмеження страхування, що не суперечать законодавству України.

ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

Страхова сума – визначена договором страхування грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку.

Страхова сума за договором страхування встановлюється виходячи з розміру максимально можливих збитків від перерви у господарській діяльності, які Страхувальник поніс би протягом періоду від моменту початку перерви його господарської діяльності (повне припинення господарської діяльності) до моменту, коли його господарська діяльність буде відновлена до рівня, в якому воно знаходилось до настання страхового випадку.

Страхова сума розраховується на підставі звітних документів Страхувальника, виходячи із середнього розміру отриманого прибутку від господарської діяльності за 12 місяців, що передували до укладення договору страхування та додаткових витрат (постійних та перемінних) за цей період і залежить від розрахункового періоду.

При відсутності даних про господарську діяльність Страхувальника за минулий рік, страхова сума встановлюється виходячи з планових показників діяльності підприємства з урахуванням

наявної інформації за аналогічними підприємствами.

Договором страхування може бути передбачене встановлення лімітів відповідальності Страховика за окремим страховим ризиком, на один страховий випадок.

Договором страхування можуть бути передбачено встановлення лімітів на додаткові витрати. Страхові суми у договорі страхування встановлюються у національній валюті України – гривні. За згодою сторін у договорі страхування може бути зазначена страхова сума в гривнях, в еквіваленті до іншої валюти.

Договором страхування може бути передбачена франшиза, яка зазначається у договорі страхування. Франшиза може встановлюватися як в абсолютному розмірі, так і у відсотках страхової суми.

Договором страхування може бути передбачена франшиза як період очікування – період (франшиза у часовому виразі), що зазначений у годинах або днях, протягом якого збитки, що завдані в цей період, не підлягають відшкодуванню Страховиком.

СТРАХОВИЙ ТАРИФ, СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ ТА ПОРЯДОК ЙОГО ВНЕСЕННЯ

Страховий тариф – це ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Розмір страхового тарифу визначається при укладанні договору страхування за згодою сторін на підставі базових страхових тарифів, які наведені у Додатку 1 до цих Додаткових умов, з урахуванням ступеня страхового ризику, умов договору страхування, і зазначається у договорі страхування.

Розмір та умови внесення страхового платежу визначаються договором страхування.

При укладанні договору страхування Страхувальнику, за узгодженням зі Страховиком, може бути надана можливість внесення страхового платежу частинами. Розміри частин страхового платежу і строки їх внесення визначаються договором страхування.

Першу частину страхового платежу Страхувальник зобов'язаний сплатити не пізніше дати, зазначеної у договорі страхування як дата початку строку дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

При внесенні страхового платежу частинами, якщо друга чи наступні частини страхового платежу не надійшли у повному обсязі у строки, зазначені у договорі страхування, дія договору страхування в частині зобов'язань Страховика припиняється після завершення 24 години дня, до якого Страхувальник мав сплатити наступну частину страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

Якщо інше не передбачено договором страхування, Страхувальник втрачає право на сплату страхового платежу частинами, якщо до сплати наступної частини страхового платежу Страхувальник заявив про настання страхового випадку. У такому разі Страховик має право вимагати від Страхувальника сплатити достроково несплачену частину річного страхового платежу або утримати несплачену частину страхового платежу із суми страхового відшкодування.

Валюта страхування визначається згідно із законодавством України.

СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Строк дії договору страхування визначається за згодою сторін і зазначається у договорі страхування.

Договір страхування набирає чинності з моменту внесення страхового платежу, або першої частини страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

Територія дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Договір страхування укладається, як правило, на підставі письмової заяви Страхувальника за формою, встановленою Страховиком, що є невід'ємною частиною укладеного договору страхування.

Подання заяви не зобов'язує сторони до укладення договору страхування.

При укладанні договору страхування Страхувальник зобов'язаний:

повідомити Страховику всі відомі обставини, що мають істотне значення, для визначення ступеня страхового ризику, якщо ці обставини невідомі та/або не можуть бути відомі Страховику. Істотними визнаються обставини, зазначені у договорі страхування та в заяві на страхування;

пред'явити Страховику документи, що засвідчують особу Страхувальника чи його уповноваженого представника: довіреність або інший документ, що свідчить про наявність та обсяг повноважень представника Страхувальника;

пред'явити Страховику звітні фінансові (бухгалтерські) документи.

Якщо після укладення договору страхування буде встановлено, що Страхувальник навмисно надав Страховику неправдиві відомості про обставини, зазначені у пункті 8.3 цих Додаткових умов, та/або свідомо приховав від Страховика обставини, що мають істотне значення для визначення ступеня страхового ризику, Страховик має право відмовити Страхувальнику у виплаті страхового відшкодування.

У разі втрати договору страхування в період його дії Страховик видає Страхувальникові за його письмовою заявою дублікат.

Усі зміни та доповнення до умов договору страхування вносяться за згодою Страхувальника і Страховика шляхом укладання додаткової угоди до договору страхування або шляхом укладання нового договору страхування.

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

Страхувальник має право:

Отримати страхове відшкодування при настанні страхового випадку в порядку, передбаченому договором страхування та цими Додатковими умовами.

На дострокове припинення дії договору страхування згідно із законодавством України.

Ініціювати внесення змін до договору страхування.

Одержати дублікат договору страхування у разі його втрати.

Страхувальник зобов'язаний:

Вносити страхові платежі у розмірах і у строки, визначені договором страхування.

При укладанні договору страхування надати Страховику інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику.

Уживати заходи для усунення обставин, що підвищують ступінь ризику.

Якщо інше не передбачено договором страхування, впродовж 3 (три) робочих днів

повідомити Страховика про будь-яку зміну страхового ризику (відомостей, зазначених у заяві на страхування та/або договорі страхування). У разі збільшення ступеня ризику - на вимогу Страховика укласти додаткову угоду до договору страхування і внести додатковий страховий платіж.

При укладанні договору страхування повідомити Страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору страхування.

Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами договору страхування.

Уживати всіх необхідних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих унаслідок настання страхового випадку.

У разі отримання Страхувальником та/або Вигодонабувачем відшкодування збитку в будь-якій формі від третіх осіб, винних у настанні страхового випадку, протягом 3 (три) робочих днів (з дня отримання) письмово сповістити про це Страховика, а якщо виплата страхового відшкодування вже була здійснена Страховиком – упродовж 30 (тридцять) робочих днів повернути Страховику суму отриманого страхового відшкодування або відповідну його частину.

Повернути Страховику виплачену суму страхового відшкодування упродовж 30 (тридцять) робочих днів, якщо протягом встановлених законодавством України строків позовної давності виявиться обставина, яка є підставою для відмови у здійсненні страхового відшкодування.

Страховик має право:

Перевіряти достовірність інформації та документів, поданих Страхувальником, а також виконання (дотримання) умов договору страхування.

З'ясувати причини, обставини та наслідки настання страхового випадку, перевіряти всі подані Страхувальником документи, направляти запити в компетентні органи з питань, пов'язаних із розслідуванням причин настання страхового випадку і визначенням розміру збитку; самостійно проводити розслідування для з'ясування причин та обставин страхового випадку.

Ініціювати внесення змін до договору страхування і вимагати від Страхувальника сплати додаткового страхового платежу при підвищенні ступеня ризику.

Отримати від Страхувальника та/або Вигодонабувача всі документи, необхідні для реалізації права вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Відмовити у страховому відшкодуванні у випадках та в порядку, передбачених цими Додатковими умовами та договором страхування.

На дострокове припинення дії договору страхування згідно із законодавством України.

Страховик зобов'язаний:

Ознайомити Страхувальника з умовами договору страхування і цими Додатковими умовами.

Упродовж 2 (два) робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати пені, розмір якої визначається умовами договору страхування.

Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, передбачених законом.

Договором страхування можуть бути передбачені інші права та обов'язки Страховика і Страхувальника.

ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

При настанні страхового випадку, Страхувальник зобов'язаний:

Як тільки стане відомо, але не пізніше 24 годин з моменту настання події або як тільки стане відомо про настання події, що має ознаки страхового випадку, повідомити Страховика та/або цілодобову сервісну службу Страховика. Якщо Страхувальник, його представник не могли зробити цього з об'єктивних причин, вони повинні повідомити Страховика та/або цілодобову сервісну службу Страховика одразу, як тільки це стане можливим.

Ужити всіх необхідних заходів для запобігання збільшення розміру шкоди та усунення причин, що сприяють виникненню додаткового збитку.

Повідомити представників компетентних органів залежно від характеру події за місцем її настання або як тільки стане відомо про її настання та/або відповідних експертів (на письмову вимогу Страховика) та забезпечити наявність документів, що підтверджують настання страхового випадку.

Без письмової згоди Страховика не робити заяв і не брати на себе зобов'язань щодо добровільного відшкодування збитку, не визнавати повністю чи частково своєї відповідальності і не підписувати будь-яких документів, що встановлюють розміри збитку за вимогами, висунутими до нього у зв'язку зі страховим випадком, окрім випадків, передбачених законодавством України.

За вимогою Страховика надати йому в письмовій формі всю інформацію, яка необхідна для визначення причин та розміру завданих збитків в результаті настання страхового випадку.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

Визнання події страховим випадком провадиться Страховиком на підставі наступних документів:

договору страхування;

заяви про страхову виплату (встановленої Страховиком форми);

письмового повідомлення Страхувальника про настання події, що має ознаки страхового випадку;

довідку компетентних органів України (відповідно до характеру події) про факт та обставини настання події, що має ознаки страхового випадку (довідка МНС, пожежної, відомчих аварійних або інших служб; витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі - ЄРДР), або довідка про відмову у внесенні заявленої події до ЄРДР; у разі кримінального провадження - документи відповідного підрозділу МВС України щодо стану кримінального провадження; вирок або інше рішення суду тощо);

документів, що підтверджують розмір непрямих збитків, здійснених з метою з'ясування обставин страхового випадку, зменшення його наслідків, відшкодування яких було передбачено договором страхування;

документів бухгалтерського обліку, що підтверджують розмір поточних та додаткових витрат Страхувальника за період перерви в господарській діяльності внаслідок настання страхового випадку, в т.ч. бухгалтерські книги та виписки з них, інвентарні описи, балансові звіти, статистичну звітність, рахунки та квитанції, а також інші документи, що стосуються господарської діяльності Страхувальника як упродовж розрахункового періоду, так і за

попередні роки до настання страхового випадку (як правило, до 3 (три) років).

Для прийняття обґрунтованого рішення за заявленою подією, з'ясування обставин страхового випадку та встановлення розміру страхового відшкодування, Страховик має право письмово вимагати подання інших документів, що підтверджують факт і обставини настання страхового випадку.

Усі документи, перелічені у цьому розділі, повинні бути достовірними, оформленими згідно з вимогами законодавства України, засвідчені належним чином. Страховик робить копії наданих Страхувальником документів і долучає їх до справи з урегулювання страхового випадку, а оригінали повертає особі, що надала документи.

ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКІВ ТА ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Страхове відшкодування виплачується після надання Страхувальником Страховику всіх необхідних документів за страховим випадком, огляду місця господарської діяльності Страхувальника Страховиком (його представником) та складання акта огляду, визначення обставин, причин, розміру і характеру заподіяного збитку.

Розмір страхового відшкодування визначається Страховиком на підставі документів бухгалтерського обліку, фінансової та внутрішньої звітності, а також інших документів, що відображають показники господарської діяльності за відповідний період.

Розмір страхового відшкодування розраховується за період перерви у господарській діяльності з урахуванням розрахункового періоду.

Перерва в господарській діяльності вважається закінченою в момент технічної готовності до здійснення господарської діяльності, тобто в момент відновлення або в момент закінчення періоду відшкодування, залежно від того, який із цих моментів наступить раніше.

Договором страхування за погодженням Сторін може бути передбачено, що перерва в господарській діяльності вважається закінченою не в момент технічної готовності до здійснення виробничої діяльності, а в момент виходу підприємства на той рівень обороту, що мав би місце, якби перерва у господарській діяльності не відбулася.

Якщо інше не передбачено договором страхування, то розмір страхового відшкодування визначається (з урахуванням інших умов цих Додаткових умов та договору страхування) в межах страхової суми (граничної суми виплати):

При втраті прибутку – у розмірі фактично неотриманого прибутку, який Страхувальник отримав би у період перерви в господарській діяльності, якби діяльність підприємства не була перервана настанням страхового випадку.

Якщо договором страхування не передбачено інше, розмір втраченого прибутку від господарської діяльності внаслідок перерви цієї діяльності, розраховується як добуток середнього прибутку за один день, отриманого Страхувальником від господарської діяльності за попередній період, та кількості днів фактичної перерви господарської (виробничої) діяльності.

При витратах – у розмірі фактично зроблених Страховиком витрат (постійні, додаткові) у період перериву в господарській діяльності, за наявності причинно-наслідкового зв'язку між перервою в господарській діяльності та здійсненими Страхувальником витратами (постійні, додаткові) та підтвердженими відповідними розрахунками та документами Страхувальника.

При відшкодуванні постійних витрат:

Підлягають відшкодуванню, якщо Страхувальник зобов'язаний за законом або договором

продовжувати нести такі витрати або їх здійснення необхідне для поновлення перерваної господарської діяльності Страхувальника.

За період відшкодування в розмірах, які були би покриті доходами від господарської діяльності Страхувальника за умови відсутності перерви в господарській діяльності.

Амортизаційні відрахування на будинки, устаткування та інші основні фонди Страхувальника підлягають відшкодуванню тільки в тому випадку, якщо такі відрахування провадяться на неушкоджені основні фонди або на їх частини, що залишилися неушкодженими.

Договором страхування може бути передбачено виплату частини страхового відшкодування за постійні витрати, після закінчення одного місяця від початку перерви в господарській діяльності та після кожного наступного місяця.

При відшкодуванні додаткових витрат:

Сума додаткових витрат не може перевищувати суму прибутку, втрати якої вдалося уникнути.

Додаткові витрати підлягають відшкодуванню, якщо вони:

сприяють скороченню розміру страхового відшкодування, що підлягає виплаті Страховиком; здійснені за попередньою письмовою згодою Страховика.

Страховик сплачує страхове відшкодування в межах страхової суми (граничної суми виплат) та з вирахуванням установленої договором страхування франшизи.

Порядок визначення розміру страхового відшкодування при настанні страхового випадку зазначається в договорі страхування.

До Страховика, який здійснив страхове відшкодування, в межах фактичних витрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Загальний обсяг страхових відшкодувань за усіма страховими випадками, що сталися в період дії договору страхування, не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування.

Якщо у договорі страхування передбачено страхові суми (ліміти відповідальності Страховика) за окремим страховим ризиком та/або випадком тощо, то Страховик здійснює виплату страхового відшкодування в межах цих установлених страхових сум (лімітів відповідальності).

Розмір виплати страхового відшкодування за кожним окремим предметом договору страхування не може перевищувати страхової суми (граничної суми виплати), встановленої договором страхування, за таким предметом договору страхування.

У разі виникнення суперечок між сторонами про причини настання страхового випадку і розміру збитку, кожна зі сторін має право зажадати проведення експертизи. Експертиза проводиться за рахунок сторони, що зажадала її проведення.

Якщо предмет договору страхування застрахований у кількох страховиків, і загальна страхова сума перевищує розміру збитку, то страхове відшкодування, що виплачується всіма страховиками, не може перевищувати розміру фактичного збитку Страхувальника за цим страховим випадком. При цьому кожний страховик здійснює виплату страхового відшкодування пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

Якщо договір страхування від перерви в господарській діяльності укладений додатково до договору страхування майна підприємства і при врегулюванні збитку за договором майнового

страхування виявиться, що страхова сума становить певну частку (відсоток) вартості застрахованого майна, то страхове відшкодування за договором страхування від перерви у господарської діяльності виплачується у такій же частці як і за майновим договором страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

Якщо інше не передбачено договором страхування, то після здійснення Страховиком виплати страхового відшкодування страхова сума може бути відновлена шляхом укладення додаткової угоди до договору страхування та внесення додаткового страхового платежу.

СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ АБО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Страховик приймає рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування впродовж 30 (тридцять) робочих днів від дня одержання Страховиком всіх необхідних документів, що підтверджують факт настання, причини, обставини та наслідки страхового випадку.

Виплата страхового відшкодування здійснюється на підставі заяви Страхувальника (Вигодонабувача) на страхову виплату та складеного Страховиком страхового акта, із визначенням розміру страхового відшкодування; у строк до 15 (п'ятнадцять) робочих днів після прийняття рішення про виплату страхового відшкодування Страховик здійснює виплату страхового відшкодування.

Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування Страховик направляє Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин упродовж 15 (п'ятнадцять) робочих днів від дня його прийняття.

Якщо до сплати чергового страхового платежу (при сплаті страхового платежу частинами) Страхувальник заявив про настання страхового випадку, Страховик здійснює страхове відшкодування з урахуванням умов, зазначених у п. 6.7 цих Додаткових умов.

ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

Навмисні дії Страхувальника (членів його родини, його представника або осіб, які знаходяться з ними у трудових відносинах) або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням їх громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника та вищезазначених осіб встановлюється відповідно до законодавства України.

Вчинення Страхувальником, членами його родини, його представником або особами, які знаходяться з ними у трудових відносинах, або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку.

Отримання Страхувальником відшкодування збитків у повному обсязі від особи, винної в їх заподіянні.

Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на те причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків, у тому числі шляхом ненадання усіх документів, необхідних для встановлення обставин страхового випадку.

Відмови від права вимоги до особи, відповідальної за збитки, або якщо здійснення цього права Страховиком стало неможливим з вини Страхувальника (Вигодонабувача).

Інші випадки, передбачені законом.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, що не суперечать закону.

Страхувальник може у судовому порядку оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування.

УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

закінчення строку дії договору страхування;

виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

несплати Страхувальником страхового платежу або його частини у встановлені договором страхування строки. При цьому договір страхування вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика впродовж 10 (десять) робочих днів від дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачене умовами договору страхування;

ліквідації Страхувальника – юридичної особи або смерті Страхувальника – фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених законодавством України;

ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

ухвалення судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

в інших випадках, передбачених законодавством України.

Дію договору страхування може бути достроково припинено на вимогу Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана належним чином повідомити іншу не пізніше ніж за 30 (тридцять) днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

У разі дострокового припинення дії договору страхування на вимогу Страхувальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

У разі дострокового припинення договору страхування на вимогу Страховика, Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, за вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Спори, пов'язані з договором страхування, вирішуються у порядку, передбаченому законодавством України.

ОСОБЛИВІ УМОВИ

Права та обов'язки Страховика та Страхувальника, підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, зазначені у цих Додаткових умовах, але які не передбачені Законом України «Про страхування», з метою їх поширення на сторони договору страхування, повинні бути передбачені договором страхування.

PAGE

PAGE

PAGE 2

